

Endskønt jeg finder, at der kunde være god Grund til ogsaa at tage Spørgsmaalet om en fuldstændig Revision af de militære Lønningslove op til Behandling, vil jeg dog, under Hensyn til de i Forsvarskommissionen for Tiden stedfindende Arbejder og Overvejelser angaaende hele Forsvarssagens Ordning, ikke foreslaa dette paa nærværende Tidspunkt, men først og fornemmelig søge iværksat en paatrængende midlertidig Forbedring af Lønningerne for de i pæknær Henseende uheldigst stillede Embedsmænd og ligestillede i begge Værn.

Næst efter at henvise til de Bemærkninger, der ledsager begge de hosfølgende Lovudkast, skal jeg særlig pege paa det Faktum, at Tilgangen til Officerskorpset — saavel for Hærens som for Søværnets Vedkommende — i en Aarrække har været saa stærkt aftagende, at det nu volder Vanskelighed paa fyldestgørende Maade at udfylde de Vakancer, der er en Følge af Forfremmelser eller af anden Afgang. Lignende højt uheldige Forhold gør sig gældende for Intendanternes, for Embedsmænd i Maskinkorpset og de til Orlogsværftets Rammer hørende Korpsers samt for Officianternes Vedkommende. At de daarlige Lønningsforhold bærer Hovedparten af Skylden herfor, er udenfor al Tvivl. Da Ansættelse som Intendant og som Embedsmand i Maskinkorpset delvis samt som Officiant m. v. som Regel altid sker fra Underofficersklassen, hvis Lønninger er blevne væsentligt forhøjede ved Lovene af 14. og 15. Februar 1902, vil de ovennævnte Forfremmelser saa godt som altid være ledsagede af Nedgang i Lønningen, hvortil kommer, at de paagældende mister den dem som Underofficerer og ligestillede tilkommende Adgang til frit Lægetilsyn og fri Medicin for deres Familie, endvidere at de i Giftermaalstilfælde skal sikre deres eventuelle Enke den lovbestemte Overlevelserente, hvorved de faar en ikke ubetydelig Udgift, der ikke har paahvilet dem i deres tidligere Stilling, samt at der, saafremt de ansættes som Kassebetjente, paaføres dem Udgifter til Fyldestgørelse af Kautionsforpligtelse.

For Officersklassens Vedkommende skulde Forholdet jo gerne være saaledes, at Tilgangen kunde ske fra alle Samfundsklasser, samt at Antallet af Aspiranter var saa stort, at man var i Stand til at sikre sig, at Tilgangen kom til at bestaa af dygtige unge Kræfter. At Officerskorpsets Rekruttering er en Sag af største Betydning for Forsvaret, behøver sikkert ikke nærmere at paavises. Det maa derfor betegnes som *absolut nødvendigt* saa snart som muligt at forbedre de økonomiske Vilkaar, der nu bydes Premierløjtnantsklassen, og ligeledes at give de øvrige i medfølgende to Lovudkast anførte Embedsmænd og Bestillingsmænd aarlige Lønningstillæg, hvis Størrelse, for at de skal have den tilsigtede Virkning, ikke vil kunne sættes lavere end foreslaaet.

Skønt det vel ikke kan siges, at Spørgsmaalet om de militære Lønningers Størrelse direkte griber ind i Spørgsmaalet om Forsvarets Ordning, hvorfor Rigsdagen til enhver Tid maa kunne foretage Ændringer af de militære Lønningslove, uanset at Forsvarskommissionen er nedsat, finder jeg det dog naturligt, at en Sag som den foreliggende ikke søges gennemført, uden at Kommissionen har haft Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt den i sine Overvejelser maatte være kommet til Resultater, der kunde tale imod en saadan Lønningsforbedring. Ganske vist giver Loven af 7. Marts 1902 angaaende Forsvarskommissionens Nedsættelse ikke de militære Ministerier nogen Ret til at stille Spørgsmaal til Kommissionen eller denne nogen Pligt til at svare, men det vil formentlig dog findes at være i god Overensstemmelse med Forholdenes Natur, at nærværende Henvendelse fremkommer, hvorfor jeg forventer at modtage en Udtalelse fra Kommissionen angaaende denne Sag.

J. C. Christensen.

A. Duus.